

Entzefalopatia hipoxiko-iskemikoaren eragina arratoiien entzunbidean

(The effect of hypoxic ischemic encephalopathy
in mice auditory pathway)

Miren Revuelta¹, Antonio Alvarez², Enrique Hilario²

¹ Onkologia Zelular Saila, Biodonostia Institutua

² Biología Celular y Histología de la Salud, Medicina y Enfermedad. EHU

miren.revuelta@biodonostia.org

DOI: 10.1387/ekaia.18970

Jasoa: 2018-01-26

Onartua: 2018-02-20

Laburpena: Entzunbidearen garapena nerbio sistema zentralaren mielinizazioaren menpe dago, eta entzefalopatia hipoxiko-iskemikoak eta antzeko gaitzek kalte egin diezaiokete. Gure helburua izan da entzunbidearen funtzioko egokia ebaluatzea eta metodo histologiko eta molekularren bitarteaz kaltea aztertzea, 7 eguneko Sprague Dawley arratoiak erabiliz. Gure emaitzek hipoxia iskemiko baten ostean entzunbidea kaltetzen dela baieztagotzen dute; izan ere, elektrofisiologikoki estimulu baten erantzuna atzeratzen da kaltearen ostean, astrozitoen erreaktivitate handiagoa dago animalia kaltetuen kasuan, eta mielina galera gertatzen da animalia horietan.

Hitz gakoak: Hipoxia iskemikoa (HI), entzumen gaitasuna, entzefalo enborraren entzumeneko erantzuna (ABR), behe kolikulua, arratoiak.

Abstract: Maturation of the auditory pathway is dependent upon central nervous system myelination and it can be affected by pathologies such as neonatal hypoxic-ischemic encephalopathy. Our aim was to evaluate the functional integrity of the auditory pathway and to visualize by histological methods, the damage to the brainstem using a neonatal rat model of hypoxic-ischemic brain injury. Our results support the hypothesis that hypoxic ischemic injury has negative effects on the functional changes of the auditory pathway and on the astrocyte reactivity and myelin reduction.

Keywords: Hypoxic-ischemic injury (HI), auditory threshold, auditory brainstem response (ABR), inferior colliculus, rats.

1. SARRERA

Mundu osoan 70 milioi pertsona inguruk omen du entzumen ezgaitasunen bat, gizakiaren ohiko gaitz neurosensorsorial bat izanik. Helduen artean, entzumen ezgaitasuna lehen 10 gaixotasun ohikoenen artean dago, gizon zein emakumeei era berean erasaten diela.

Entzumen ezgaitasunen kausen artean, arazo perinatalak %18 dira [1]: 1.000 jaioberritik biri erasaten die gitzak. Horiek horrela, arazoa goiz detektatzeko teknika espezifikoen beharra dago, jaiotzean bertan erabiltzeko [2].

1.1. Entzefalopatia hipoxiko-iskemikoa

Entzefalopatia hipoxiko-iskemikoa (HI) oxigeno kontzentrazioa (O_2) murritzearen edo odol fluxua gutxitzearen eraginez gertatzen da, batzuetan asfixia baten ondorioz [3, 4]. Asfixia perinatalak arazo neurologiko ugari daskartza erditu ostean, hala nola esnatzeko arazoak, muskuluetako tonizitate-al-daketak eta erantzun motor eta erreflexuen galera. Kaltearen nolakoa asfixia mailaren eta iraupenaren araberakoa da [5-7], eta baita ahultasun mailaren araberakoa ere, hori selektiboa baita zelulekiko. Azken horren ondorioz, zelula batzuk hil, eta beste batzuk ilunantz iskemiko batean sartzen dira, eta batzuetan, aurrerago, nekrosi edo apoptosisi batean ere bai (heriotza atzeratua).

Asfixia (hipoxia) iskemiko batek, kalte fisiologikoez gainera, zelula mailan ere kalte ugari sortzen ditu, batez ere neuronetan, zelularik ahulenak baitira oxigeno murritzetaren aurrean, baina, horietaz gainera, zelula glialak ere kaltetuak ager daitezke [8, 9]. Egoera horietan, oligodendrozito zein astrozitoak kitzikatzeko gaitasun handiagoa dute, eta baita erradikal askeak sortzeko ere; ondorioz, apoptosiak jota hiltzeko arriskua ere handitzen da [7, 10].

1.2. Entzefalopatia hipoxiko-iskemikoa eta entzumena

Ikerketa esperimental zein klinikoeik baieztago dute hipoxia iskemikoak entzumen gaitasunaren galeran eragina duela. Izan ere, entzunbide neuralen garapena nerbio sistema zentralaren mielinizazioarekin erlazionatuta dago [11], eta mielinizazio eta garapen egokia kaltetuak gerta daitezke hainbat gaitzen ondorioz; besteak beste, entzefalopatia hipoxiko-iskemiko neonatalaren ondorioz.

1.3. Soinuaren monitorizazioa

Jaioberrien entzumen gaitasuna neurtzeko metodo espezifiko zein sentikorrik beharrezkoak dira, eta gehien erabiltzen direnen artean emi-

sio otoakustikoak eta entzumeneko potentzial ebokatuak ditugu [12]. Potenzial ebokatu horiek estimulu akustiko baten ostean sortzen diren eta entzunbidean zehar gertatzen diren voltaje aldaketak neurten dituzte. Potenzial horiek arrazoi hauengatik gerta daitezke:

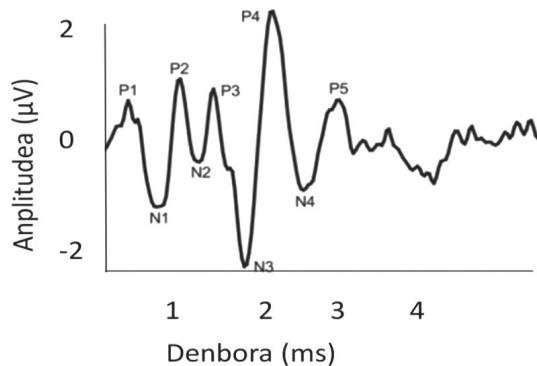
- Neuronaren despolarizazioaren ostean sortzen diren akzio potentziak.
- Potenzial postsinaptiko, kitzikatzaire edo inhibitzaileak izan daitezke. [13].

Estimuluaren intentsitate aldaketek uhinen amplitudea zein latentzia aldarazten dituzte, baina baita haien morfologia ere.

1.4. Soinuaren interpretazioa zein errepresentazioa

Entzefalo enborraren entzumeneko erantzuna (ABR) neurteean, uhin baten 5 tontor bereiz ditzakegu (1. irudia), horietariko bakoitza egitura anatomiko baten erantzunari dagokiola. Estimuluaren intentsitateak entzumen ataria sortzen du, eta era horretan 40 Db-tik beherako entzumen ataria duten pertsonen hipoakusiak diagnostikatzea ahalbidetzen digu.

- Entzumen nerbioa = I. tontorra (P1).
- Nukleo koklearra = II. tontorra (P2).
- Goi oliba = III. tontorra (P3).
- Alboko lemniskoa = IV. tontorra (P4).
- Behe kolikula = V. tontorra (P5).

1. irudia. Estimulu akustiko baten ondorioz sortutako entzefalo enborraren entzumeneko erantzuna, non uhinaren 5 tontorrak egitura anatomiko baten erantzunari dagozkion.

1.5. Entzumen atariaren aldaketak

Aurretik egindako hainbat ikerketak erakutsi dute ABRek oxigeno kontzentrazioarekiko sentikortasun handia dutela; hain zuzen ere, kontzentrazio hori gutxitzeak kalte neurosensorialak eragiten ditu Cortiren organoa, eta baita entzefalo enborreko nukleoan galera ere, hala nola nukleo kloroaren eta behe kolikuluko neuronen galera [5, 14]. Kaltea neurtzeko orduan, V. tontorraren latentzia zein I. tontorretik V.-era dagoen latentzia tarreak dira gehien erabiltzen diren parametroak. Parametro horiek neuronen garraioarekin guztiz erlazionaturik daude, eta baita funtzi sinaptikoarekin zein mielinizazioarekin ere [15].

Parametro horietako aldaketek latentzia zein amplitudetako aldaturik daudela esan nahi dute eta, ondorioz, entzunbidean arazoak daudela [16].

Horrela, lehen tontorraren latentzia normala baino atzeratuagoa badago, entzumen sistema periferikoko estrukturak kaltetutuak daudela esan nahi du horrek, eta kaltea entzefalo enborreko barne sisteman kokatzen bada, berriz, IV.-V. tontorren latentziaren denboraren atzerapenekin edo horien desagerpenekin erlazionatzen da [16, 17].

Elektrofisiologian atzemandako kalte horiek ikerketa histopatologikoezin erlazionatzen dira, entzefalo enborreko behe kolikuluko neuronak kaltetutuak agertzen baitira HI baten ondorioz. Gainera, gaur egun ditugun ezaugatza biokimiko zein molekularrei esker, geroz eta alternatiba terapeutiko gehiago probatzen ari dira, asfixia perinatalak dakartzan ondorioak ekiditeko edo murritzeko.

1.6. Helburua

Gure lanaren helburua zera izan da: entzefalopatia hipoxiko-iskemiko batek behe kolikuluko neuronetan eta entzunbidearen elektrofisiologian zer eragin duen ikustea. Horretarako hainbat proba histologiko, elektrofisiologiko zein molekularren bitartez kaltea nolakoa den aztertzen saiatu gara.

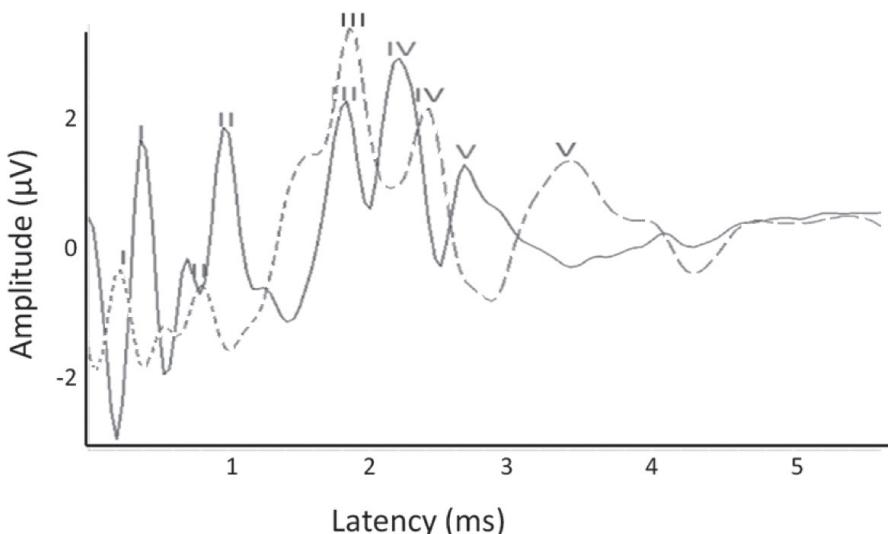
2. MATERIALA ETA METODOA

Gure lana egiteko, 7 eguneko Sprague Dawley arratoiak erabili genituen. Hain zuzen, elektrofisiologia neurtzeko, ABRek (hau da, entzefalo enborraren entzumeneko erantzunak).

Animaliak ketaminarekin eta xilazinarekin anestesiatu ziren (80 eta 10 mg/kg). ABRek neurtzeko GSI Audera aparatura erabili genuen [18], 2016an erabilitako parametroetan oinarrituz. Neurketak zarata gabeko gela batean egin ziren, ABR amplitudetako latentziak neurtuz.

3. EMAITZAK

Gure emaitzek lehen aldiz baiezatzen dute entzunbidean zehar HI baten ondorioz kaltea gertatzen dela. Alde batetik, IV. zein V. tontorren irau-pena luzatzen dela ikus dezakegu hipoxia iskemikoaren ostean (2. irudia). IV. tontorra lemniskoaren erantzunari dagokio, eta V.a, berriz, behe kolikuluaren erantzunari.

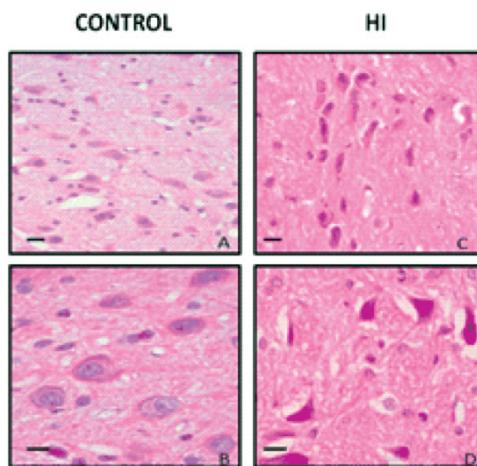
2. irudia. 7 eguneko Sprague Dawley arratoiaren entzumen gaitasunaren grafi-koia, non estimulu akustiko baten osteko entzunbidearen lehen 10 ms-etako egitura anatomikoen erantzunak agertzen diren. Marra baten bitartez animalia kontrol bat irudikatzen da, eta marra etenen bitartez animalia hipoxiko-iskemiko bat.

Histologian aldaketa morfolo-gikoak behe kolikuluuan soilik ikusi ditugu-nez, behe kolikuluaren azterketetan oinarrituko gara hemendik aurrera.

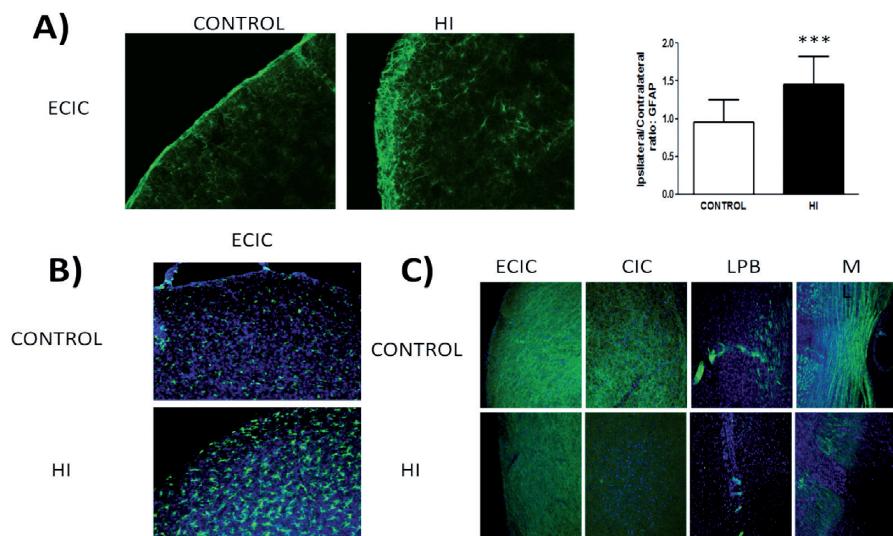
Neuronen morfolo-gia aztertzeko hematoxilina-eosina tindaketa histolo-gikoa egin genuen.

Behe kolikuluko neuronen morfolo-gia hipoxikoen kasuan zitoeskeletoa kontzentratua agertzen da, morfolo-gia aldakorra eta tamaina handia izanik; kaltetuak dauden seinale, hain zuzen ere (3. irudia).

Immunofluoreszentziaren bitartez, GFAP (astrozitoen errektibitatea aztertzeko) eta MBP (oligodendrozitoak tindatzeko) tindaketak aztertu ge-nituen.

3. irudia. Hematoxilina-eosinaz tindatutako laginek, non neuronak bereiz ditzakengun. A-B) animalia kontrolak, C-D) HI.

4. irudia. (A) GFAP immunofluoreszentzia behe kolikuluaren kanpoaldean eta beraren kuantifikazioa, datuak honela daude adierazita: taldeen batezbestekoak + SEM (* $p < 0.05$ vs Kontrolak eta # $p < 0.05$ vs HI, ANOVA) (B) MBP immunofluoreszentzia aurreko zona berean eta (C) Behe kolikuluaren zona guztietan. ECIC (behe kolikuluaren kanpoaldea), CIC (behe kolikuluaren erdialdea), LPB (alde bateko nukleo pontinoak) eta M (nukleo motorrak).

Kriptomoz moztutako laginak (30 µm) berriz hidratatu, peroxidasa endogenarekin blokeatu (%1), eta mouse anti-GFAP antigorputz primarioan eduki ziren gau osoan (1:500, Dako, Denmark). Hurrengo egunean, antigorputz sekundarioarekin (1:1000) inkubatu ziren ordu batez, eta mikroskopioarekin argazkiak atera genituen. MBP immunofloreszentziarako, berriz, protokolo berdina erabili genuen antigorputz primarioa 1:200 konzentrazioan erabiliz (1:200, Santa Cruz Biotechnology, CA, USA).

Astrozitoen kasuan ere, astrogliosia aztertzeko orduan hipoxikoen kasuan erreaktibitate maila handiagoa da kontrolekin konparaturik.

Oligodendrozitoak aztertzean, mielina konzentrazio baxuagoa dute animalia hipoxikoek, eta ez da hala gertatzen antioxidatzaleekin tratatutako animalietan, kaltea txikiagoa den seinale-edo (4. irudia).

4. ONDORIOAK

Gure emaitza guztiak kontuan hartzen baditugu, lehen aldiz berretsi dugu entzumen sistemako morfologiaren eta funtzionalitatearen arteko korelacioa HI baten ostean. Guk dakigula, hau da lehen aldia frogatzen dela hipoxia iskemikoak bai funtzionalki bai histologikoki entzumen gaitasunean eta behe kolikuluko neuronetan eragindako kaltea. Hori garrantzitsua izan liteke gizakiei aplikatzeko eta baita beste zona batuetan eraginkorrik izan diren tratamenduak entzunbidean probatzeko.

5. BIBLIOGRAFIA

- [1] MAZUREK B, HAUPT H, GEORGIEWA P, KLAPP B, REISSHAUER A. 2006. «A model of peripherally developing hearing loss and tinnitus based on the role of hypoxia and ischemia». *Medical Hypotheses*. **67**. 892-899.
- [2] MORENO-AGUIRRE AJ, SANTIAGO-RODRÍGUEZ E, HARMONY T, eta FERNÁNDEZ-BOUZAS A. 2012. «Effect of Hearing Aids on Auditory Function in Infants with Perinatal Brain Injury and Severe Hearing Loss». *PLoS One*.7.4100.
- [3] CAPLAN LR. 2000. «Do transient ischemic attacks have a neuroprotective effect?» *Neurology*. **28**. 55(10)-1596.
- [4] VOLPE JJ. 1995. «Hypoxic-ischemic encephalopathy: Clinical aspects». *Neurology of the Newborn*. 314-369.
- [5] JOHNSTON MV. 1998. «Selective vulnerability in the neonatal brain». *Ann Neurol*. **44**. 155-156.
- [6] HILARIO E, ALVAREZ A, ALVAREZ FJ, GASTIASORO E, VALLS-I-SOLER A. 2006. «Cellular Mechanisms in Perinatal Hypoxic-Ischemic Brain Injury». *Current Pediatric Rev*. **2**. 131-141.

- [7] ALVAREZ A, HILARIO E, GOÑI DE CÉRIO F, VALLS-I-SOLER A, ALVAREZ-DÍAZ FJ. 2007. «Hypoxic-Ischemic Injury in the Immature Brain-Key Vascular and Cellular Players». *Neonatology*. **92**. 227-235.
- [8] HILARIO E, REY-SANTANO MC, GOÑI-DE-CERIO F, ALVAREZ FJ, GASTIASORO E, MIELGO VE, CABALLERO A, VALLS-I-SOLER A, GÓMEZ-URQUIJO S, ALVAREZ A. 2005. «Cerebral blood flow and morphological changes after hypoxic-ischaemic injury in preterm lambs». *Acta Paediatr*. **94**. 903-11.
- [9] GOÑI-DE-CERIO F, ALVAREZ A, CABALLERO A, MIELGO VE, ALVAREZ FJ, REY-SANTANO MC, GASTIASORO E, VALLSI-SOLER A, BILBAO J, HILARIO E. 2007. «Early cell death in the brain of fetal preterm lambs after hypoxic-ischemic injury». *Brain Res*. **2**. 161-71.
- [10] INDER TE, VOLPE JJ. 2000. «Mechanisms of perinatal brain injury». *Semin Neonatol*. **5**. 3-16.
- [11] HEPPER PG, SHAHIDULLAH BS. 1994. «Development of fetal hearing». *Arch Dis Child Fetal Neonatal Ed*. **71**. F81-F87.
- [12] BOGACZ J, CHOUZA C, ROMERO S, BOGACZ A, CORREA H, BARBEAU A. 1984. «Visual evoked potentials and brain stem auditory potentials in Friedreich's ataxia--a longitudinal study». *Can J Neurol Sci*. **11**. 565-9.
- [13] PLOURDE G. 2006. «Auditory evoked potentials». *Best Practice & Research Clinical Anaesthesiology*. **20**. 129-139.
- [14] FREEMAN DT. 1991. «Computer recognition of brain stem auditory evoked potential wave V by a neural network». *Proc Annu Symp Comput Appl Med Care*. 305-309.
- [15] TOMIMATSU T, FUKUDA H, ENDOH M, MU J, KANAGAWA T, HOSONO T, KANZAKI, DOI K, KUBO T, MURATA Y. 2003. «Long-term neuroprotective effects of hypothermia on neonatal hypoxic-ischemic brain injury in rats, assessed by auditory brainstem response». *Pediatr. Res*. **53**. 57-61.
- [16] JIANG ZD, LIU XY, SHI BP, LIN L, BU CF, WILKINSON AR. 2008. «Brainstem auditory outcomes and correlation with neurodevelopment after perinatal asphyxia». *Pediatr Neurol*. **39**. 189-195.
- [17] SIMPSON GV, KNIGHT RT, BRAILOWSKY S, PROSPERO-GARCIA O, SCABINI D. 1985. «Altered peripheral and brainstem auditory function in aged rats». *Brain Res*. **1**. 28-35.
- [18] REVUELTA M, ARTEAGA O, MONTALVO H, ALVAREZ A, HILARIO E, MARTINEZ-IBARGÜEN A. 2016. «Antioxidant Treatments Recover the Alteration of Auditory-Evoked Potentials and Reduce Morphological Damage in the Inferior Colliculus after Perinatal Asphyxia in Rat». *Brain Pathol*. **26**(2):186-98.